
MĚSTO
CHAOSU
A ZLOBY
ALEXIS L. MENARD
COSMOPOLIS

COSMOPOLIS

MĚSTO CHAOSU A ZLOBY

ALEXIS L. MENARD

Přeložila Markéta Šinková

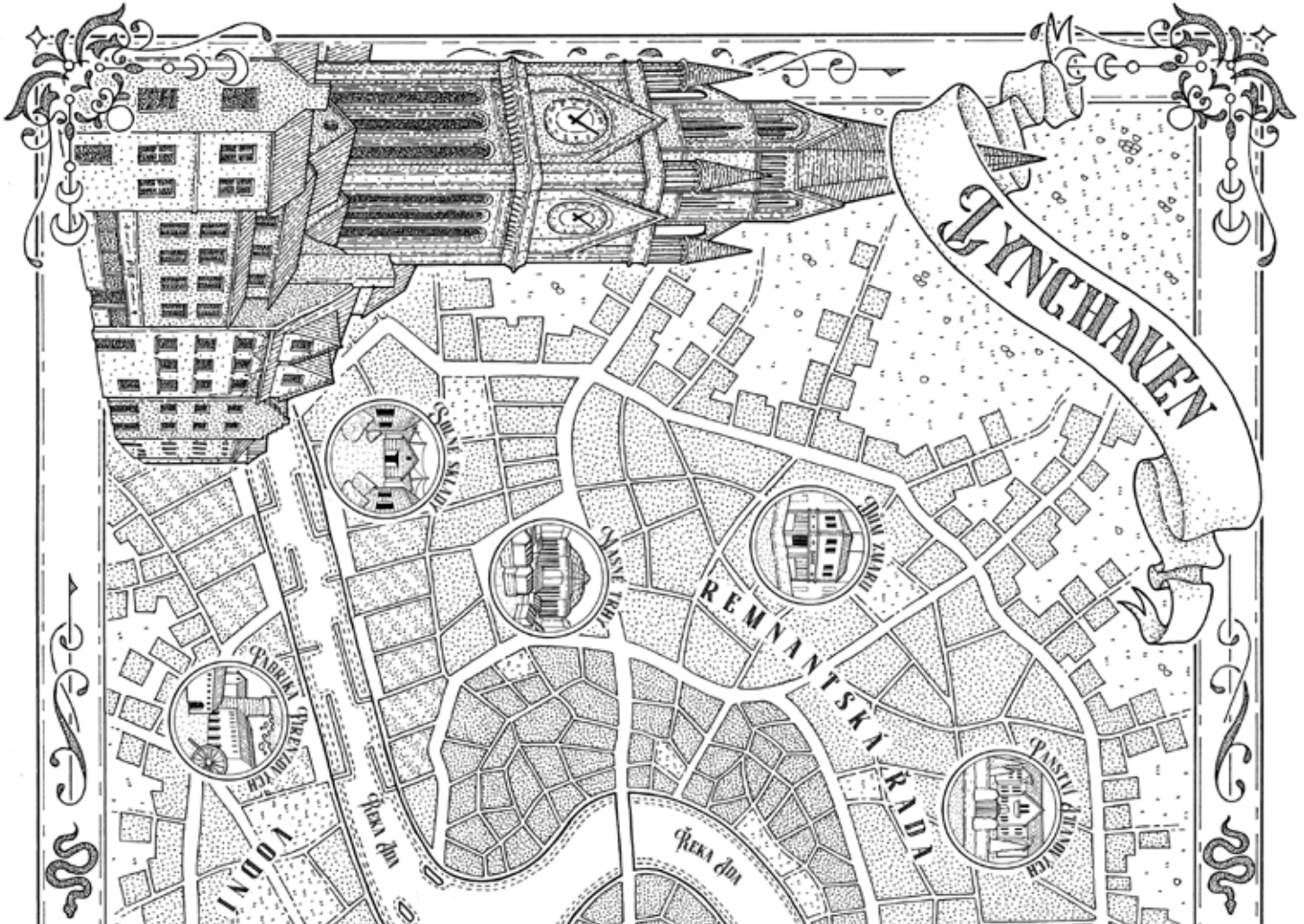
CITY OF MIRTH AND MALICE: Copyright © 2024 by Alexis L. Menard.
All rights reserved.
Cover design © Lichen and Limestone
Map design © Andrés Aguirre
Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2026
Translation © Markéta Šinková, 2026

ISBN 978-80-271-6001-3

Pro mou dceru, která mě naučila,
jak vypadá pravá podoba chaosu.
Nenech si nikdy vzít svou vášeň.

POZNÁMKA PRO ČTENÁŘE

Kniha obsahuje vulgární výrazy a obsah, který by někteří čtenáři mohli vnímat jako znepokojující, včetně sprostých slov, kouření a konzumace alkoholu, explicitních sexuálních scén, zmínek o úmrtí rodiče a sourozence, gaslightingu a zmínek o sebevraždě. Čtenáři, kteří jsou na tyto prvky citliví, by měli vzít tuto skutečnost na vědomí.

LYNCHAVEN
SOUKENÉ SKLADY
MĚSTSKÁ TRŽNICE
RADNÍ DŮM
REMNANTSKÁ RADA
PASTEVECKÁ ULICE
TKALCOVSKÁ FABRIKA
VODNÍ
ŘEKA JIDA
ŘEKA JIDA
ŘEKA JIDA

DIVOČINY
Řeka Jda
Řeka Jda
Radnice
Čtvrť kapitolu
Nádraží
Parní distrikt
Sídlo Starchesových
Palác Nejvyššího představeného
Distrikt

Uspořádání Remnů a jejich následovníků

ZMAR

Ohýbači
Stínokradi

KREV

Vampýři
Léčitelé

ŽIV

Scolapové
Měňavci
Mentati

DÁRCE A MAMON

Všichni smrtelníci
z původní doby Stvoření

CHAOS

DĚDICTVÍ KRVE A ZMARU

SHRNUTÍ

Po smrti svého otce, kdy se stala jedinou dědičkou vícegenerační železniční společnosti, dělá Camilla Marchesová vše, co je v jejích silách, aby zabránila krachu rodinného podniku. Protože za každou cenu upřednostňuje zájmy syndikátu – i na úkor vlastního srdce –, přistoupí na požadavky svých čtyř bratrů a souhlasí, že se provdá za místního alchymistu Felixe Firenze. Ten jim výměnou za sňatek s Camillou nabízí investici do společnosti, která by vyrovnala jejich obrovské dluhy.

Svatební obřad však naruší Nicolai Attano, vůdce největšího rivala jejich rodiny, a předloží jí nabídku, kterou nemůže odmítnout. Když se na šest týdnů stane jeho ženou a pomůže mu dopadnout Výběrčího, sériového únosce řádícího na jeho straně města, splatí její dluh a posléze anuluje i jejich manželskou smlouvu. Camilla jeho podmínky i značnou svobodu, kterou jí nabízí, přijme, aniž by s mocnou rodinou alchymistů zpřetrhala vazby nebo porušila svou loajalitu.

Ze všeho nejdříve Nico Camillu vezme na dostihy do Newportu, aby se seznámila s místními, a společně tak mohli zahájit

pátrání po Výběrčím. Když však Camilla zahlédne, jak se Nico tajně plíží ke stájím, sleduje ho, načež se stane svědkyní toho, jak Nico chladnokrevně zavraždí neznámého muže. Podaří se jí nepozorovaně odplížit, přitom ale narazí na skupinu krvežízniových vampýrů neboli krvesajů. Poté, co ji jeden z nich kousne, čeká Camilla na Nica v jeho bytě, přičemž zaslechne jeho rozhovor s ženou jménem Vanya Hartsongová. Mluví o tom, že by měli ukončit svůj vztah. Camilla je nechtěně vyruší dřív, než stihne vyslechnout víc, a Vanya odejde. Než se jí Nico stihne zeptat, jak se na dostizích měla, rána po kousnutí na jejím předloktí začne pálit a Camilla omdlí.

O několik dní později se Camilla probudí v sídle Attanových, kde se setká se svou švadlenou Serou, kterou za ní vyslali její bratři, aby jim předávala jakékoli informace, jež se o Attanových dozví. Camilla poznává další členy této hlučné, životem kypící rodiny a obdivuje jejich vzájemnou blízkost. Mimoděk s nimi přitom začne srovnávat své vlastní příbuzné. Když ji Nico jednoho večera jde zkontrolovat do jejího pokoje, najde ho prázdný a vzhůru nohama – unesli ji ti samí krvesajové, kteří ji pokousali na dostizích.

Nico vampýrku, která jeho ženě ublížila, zabije, čímž poruší posvátný zákon mezi potomky. Odvede proto Camillu do hlídaného bytu, aby se tam ukryli, dokud následky svých činů nevyřeší. Jejich pátrání po Výběrčím se tak na chvíli zastaví. Mezitím je Nico předvolán, aby splnil další úkol, kterým ho tajně pověřil Inspektor Lynchavenu.

Ten Nica vydírá a nutí ho pro něj pracovat jako nájemný vrah. Tentokrát chce, aby Nico zabil městského úředníka. Nico úkol splní, ale cestou domů ho dopadne Společnost, městská pořádková síla, obviní ho ze zabití vampýrky a bez možnosti kauce ho

odsoudí. Když se o Nicově zatčení dozví Camilla, zamíří přímo do teritoria krvesajů, aby vyjednávala se Sabinou Bianchi, vůdkyní Krvových remnantů a úhlavní soupeřkou Attanových. Výměnou za stažení Nicovy obžaloby uzavře Camilla se Sabinou dohodu: bude bojovat v Jámě na život a na smrt s jedním z tvorů, které Sabina přivedla z Divočiny. Camilla se bestii postaví, ale je bodnuta do zad, čímž jí tvor na páteři zanechá znamení. Toto spojení ji přenese do Zapomnění, kde se setká s poslem, který ji varuje, že Chaos ohrožuje pořádek. Probudí se obklopená Nicovou rodinou, která do arény vtrhla, aby ji zachránila. Nico k ní i tvorovi seskočil, s pomocí svých příbuzných bestii porazil a odnesl Camillu domů.

Jakmile se Camilla znovu postaví na nohy, vydávají se s Nicem na cestu přes město, aby zjistili něco o původu Camilliny neznámé matky a pokusili se pochopit poslovo varování. V samém srdci Distriktů je však zahlédnou Firenzovi muži a zaútočí na ně. Uniknou jen o vlásek, když se jim podaří naskočit do odjíždějícího vlaku. Nemají tak jinou možnost než pokračovat na sever. Během cesty se Nico Camille přizná, že pracuje jako nájemný vrah, ale že pro to má své důvody. Když vlak konečně dorazí do cíle, Camilla je šokovaná: Ocitnou se ve staré, nepoužívané loděnici, kde probíhá stavba lodi. Vlak k ní přiváží díly a Camilla netuší proč. Zatímco se ukrývají před dělníky, Nico dostane panický záchvat. Camilla ho políbí, aby mu poskytla rozptýlení, a tím odhalí vzájemnou přitažlivost, kterou k sobě oba cítí.

Když se vrátí do města, Camilla navštíví své bratry a vyptává se na loď, ale ti odmítnou cokoli prozradit, pokud nenajde způsob, jak své manželství s Nicem ukončit. Vrátí se tedy s Attanovými do Řady. Nico je mezitím předvolán Inspektorem k poslednímu úkolu, takovému, který musí splnit právě v noci, kdy se koná Sabinin Solný ples.

Před plesem Nico Camille řekne, že se musí chovat, jako by byli zamilovaní, aby na sebe strhli pozornost hostů. V lóži mezi nimi přeskočí jiskra, ale Nico náhle odejde a Camilla se cítí zmatená a zraněná. Když se jde nadýchat čerstvého vzduchu, narazí na Inspektora, který jí sdělí, že se doslechl o plánované vraždě Nejvyššího představeného, která má proběhnout ještě té noci. Jakmile si Camilla jeho slova spojí se vším, co ví o Nicovi, rozběhne se za ním, aby ho varovala dřív, než padne do pasti, kterou na něj Inspektor nastražil.

Nico mezitím najde Nejvyššího představeného, který na něj už čeká. Vrchní představitel města mu prozradí, že muž, kterého Nico celou dobu pronásleduje, ten, který zabil jeho rodinu, není nikdo jiný než samotný Inspektor. Nejvyšší představený se otráví vlastním vínem právě ve chvíli, kdy do místnosti vtrhne městská stráž. Do boje se zapojí i Camilla, ale je zasažena magickou čepelí, která vysaje sílu z ochranného tetování a uvolní moc, o níž neměla tušení. Prudká magie smete všechno i všechny kolem, což jim umožní uprchnout. Nico odnese Camillu zpět do hlídaného bytu, kde si konečně řeknou úplně všechno. Přiznají si své city a stráví spolu noc. Ráno je však probudí nečekaná návštěva. Sera Nicovi oznámí, že jeho bratranec byl zatčen. Jakmile Nico odejde, Sera použije svůj remnant ovládající mysl a přinutí Camillu nastoupit do vlaku. Tam už na ni čekají její bratři, připravení uprchnout z města na Kontinent za mořem.

Nico se na mostě setká s Inspektorem, který se mu přizná, že je Výběrčí. Aby nezůstal pozadu, vytasí Nico vlastní trumf: Vanya, která Inspektorovi předávala seznam cílů k zabití, mu úmyslně dávala špatná jména, takže Nico celou dobu vraždil Inspektorovy spojence, ne jeho nepřátele. Inspektor je zatčen díky důkazům, které Nejvyšší představený zanechal ve svém dopise na rozloučenou,

načež se Nico dozvídá o Camillině únosu. Okamžitě se rozběhne k odjíždějícímu vlaku, aby ji neztratil navždy.

Camillini bratři jí prozradí, že je jediným žijícím potomkem svaté nazývané Chaos a že rod Firenzových je součástí mnohem větší organizace, která ji chce vypátrat a připravit o moc. Tvrdí, že ji odvážejí pryč, aby ji ochránili. Jenže Felix Firenze vlak unese a Camilla se musí probojovat až k lokomotivě. S nově probuzenou silou Camilla Felixovy muže porazí a převezme nad vlakem kontrolu.

Nico naskakuje do jedoucího vlaku, aby Felixe zastavil, jenže Camilla se postaví mezi ně. Řekne Felixovi něco, co ho na okamžik zarazí. Vzápětí vytáhne zbraň a střelí Camillu do břicha. Nico se k ní vrhne, zatímco Felix prchá. Nico po něm vystřelí, ale Felix se mu ztratí v oblaku mlhy, a on tak netuší, zda ho svým zásahem zabil.

O několik dní později Nico stále hluboce truchlí, když vtom obdrží vzkaz s pokynem, aby se dostavil do vlaku, jenž nyní patří jeho rodině. Tam na něj čeká Camillin bratr Aramis, který mu sdělí, že Camilla není mrtvá. Sera byla totiž vedle scolapa, vládce mysli, i měňavec a ve vlaku na sebe vzala Camillinu podobu, aby Felixe oklamala. Jenže Felixovi muži úkol stejně dokončili, a tak je Camilla nyní uvězněná ve Věži. Tam se setkává s další alchymistkou, kterou poznává ze své minulosti, a se svým nestabilním remnantem se stává obětí jejích pokusů.

PROLOG

Kúpatí Padajících hor, kde popel a prach vznášející se nad uhelnými doly označoval vstup do vězeňského tábora, dorazil nepravděpodobný návštěvník. Trpký zápach mu dráždil hrdlo, i když měl přes nos a ústa staženou kápi, aby výpary aspoň trochu filtrovala.

Hluboko pod zemí pracovali muži a těžili hlavní zdroj paliva pro celý Ostrov. Z vodního čerpadla, které důlní šachty vysušovalo, stoupal černý kouř.

V uhelných dolech pracovali jen trestanci. Šlo o těžkou a nebezpečnou práci, k níž mohli být přinuceni pouze zoufalí a zbídačení lidé. Příděly byly mizivé, pracovní den nekonečný a bez jediné pauzy. Jedovaté plyny a rozpadající se chodby vězně většinou zabily dřív, než si svůj trest vůbec mohli odpykat.

Hlídka doprovodila muže na strážnici, do místnosti, kde se velitel tábora setkával s vězni pokaždé, když nesplnili normu a potřebovali trochu „motivace“. Odehrávaly se tu mučivé výslechy, o čemž svědčily skvrny na podlaze i holé stěny bez oken. Prostor osvětlovaly jen dvě petrolejové lampy na stole, k němuž se muž posadil a čekal.

Z dvora se ozval hvizd parní píšťaly, ohlašující konec směny.

O zaprášenou betonovou podlahu zadrnčely řetězy. Vězeň, o jehož předvedení požádal, měl kolem zápěstí i kotníků pevně utažená pouta, jak si žádaly předpisy. Připoutali ho k židli přišroubované k podlaze přímo před stolem.

Trestanec byl do půl těla nahý a pokrytý stejnou špínou jako všichni ostatní. Kdyby návštěvník nevěděl, že jeho přirozená barva vlasů je kaštanová, myslel by si, že zešedivěl. Tak moc se jeho rysy tady v dolech změnily. Když se jejich pohledy setkaly, vězňova umazaná tvář se roztáhla do širokého úšklebku. Mezery mezi zuby mu vyplňovalo černé uhlí.

„*U Dárce a Mamona*," zachechtal se Gavriel. „Dal sis načas, ale věděl jsem, že mě tady nenecháš. Říkal jsem těm zrádným parchantům, že si pro mě přijdeš."

„Nelíbí se ti tvoje nové ubytování, Inspektore?" ušklíbl se host.

Na tváři se mu objevila grimasa. „Je to peklo na zemi. Někteří z těch chlapů si pamatují, že jsem je poslal za mříže já." Odvrátil pohled; rameny mu projel viditelný třas. „Dělají mi hrozné věci, když stráže usnou. A doly…" zakašlal a v hrudi mu zarachotilo, „… jsou temnější než jakékoli jiné místo na tomhle světě. Občas mi někdo zkolabuje přímo u nohou nebo se na celou směnu zřítí jeskyně. Sledoval jsem, jak se chlapi topí, když přestala fungovat čerpadla. Stráže uvítají každou záminku, proč nás bičovat –"

„To mě mrzí," povzdechl si návštěvník. „Co kdybys mi pověděl, jak ses do tohohle maléru dostal, a uvidíme, co se s tím dá dělat."

Gavrielovi při té vzpomínce zaplály oči hněvem. Pak mu převyprávěl, jak se postaral, aby byl Nicolai Attano propuštěn z vězení výměnou za to, že se stane jeho nájemným vrahem. Od té chvíle šlo všechno z kopce. Ohýbač Gavriela samozřejmě podrazil, jak to měl ve zvyku.

„Ten zasraný Attano," zavrčel. „Nadiktoval mi špatná jména, takže jsme likvidovali přívržence Devatera korun, ne naše skutečné protivníky."

„Najal jsi ho, aby z našich řad odstranil ty, kdo se nám staví na odpor, a místo toho jsi mu dal příležitost vyvraždit naše nejcennější spojence?" zeptal se návštěvník.

Vězeň se zakuckal vzteky.

„To nebyla moje vina! Kdo mohl tušit, že má komplice!? A až se odsud dostanu, já –"

„Uklidni se, Gavrieli. Nikam nepůjdeš."

Muž naproti němu jako by se o velikost zmenšil. „Jak to myslíš? Nepřišel jsi mě osvobodit?"

„Proč bych to dělal?"

Bývalý Inspektor nasucho polkl. „Myslel jsem… myslel jsem, že je to jen dočasné. Aby bylo splněno, co vyžaduje zákon –"

„*Ty* jsi byl zákon," zasyčel příchozí. „Přesně jsi věděl, koho Nico Attano vraždí, a nechal jsi ho. Ostatní chtěli být krutí, Gavrieli. Řekli mi, ať tě tu nahoře nechám shnít za to, cos napáchal. Já nesouhlasil. Myslel jsem, že bys možná chtěl vědět, pro co se Řád vnitřních dvorů rozhodl. Chtěl jsem ti dát šanci najít trochu klidu, než tě doly definitivně pohltí."

„Po tom všem, co jsem pro něj udělal, se ode mě Řád odvrátí? I Devítka?" Mozolnatýma rukama sevřel řetězy. „A co všichni ti remnanti, které jsem vám pochytal a doručil? Beze mě byste neměli ani jednoho!"

„Koho zajímá pár ubohých potomků? Teď máme Chaos, *navzdory* tobě." Když se Gavrielovi rozšířily zorničky, návštěvník se pousmál. „Přesně tak, Inspektore. Tu holku jsem chytil, a napravil tak, co jsi zpackal. Teď nahradím všechny sympatizanty, které jsi nechal zabít, rozšířím vliv Devítky do každé třetiny – od Nížin,